

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ผู้วิจัยนำมาสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผลการวิจัย
7. ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

5.1.1 เพื่อศึกษาระดับการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

5.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

5.1.3 เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

5.2 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

5.2.1 ระดับการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.2.2 ระดับการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.2.3 การจัดการหลักสูตร การส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบจัดการข้อมูล กระบวนการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการใช้สื่อ พฤติกรรมการใช้สื่อ การเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการทดสอบและประเมินผล มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล จำนวน 5 ด้านคือด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาเป็น ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

5.3.1 ประชากรในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

5.3.1.1 ประชากรในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ได้แก่ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานิเทศก์ บุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค (2) จำนวน 502 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1,242 คน ข้าราชการ จำนวน 12,597 คน และผู้ปกครอง จำนวน 156,710 คน รวมทั้งหมดจำนวน 171,051คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 1,2,3,4,5,6,7 ข้อมูล ณ วันที่ 1 กันยายน 2559) กลุ่มที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่ ผู้แทนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 502 คน ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1,242 คน ผู้แทนครู จำนวน 12,597 คน ผู้แทน กศจ. จำนวน 15 คน ผู้แทนผู้ปกครอง จำนวน 156,710 คน และผู้แทนนักเรียน จำนวน 156,710 คน รวมทั้งหมดจำนวน 327,776 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1,2,3,4,5,6,7 ข้อมูล ณ วันที่ 1 กันยายน 2559)

5.3.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานิเทศก์ บุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค (2) จำนวน 502 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1,242 คน ข้าราชการ จำนวน 12,597 คน และผู้ปกครอง จำนวน 156,710 คน รวมทั้งหมดจำนวน 171,051 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1,2,3,4,5,6,7 ข้อมูล ณ วันที่ 1 กันยายน 2559) คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (1973, p. 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการนักเรียนระดับประถม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ จำนวน 34 คน ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้แทนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 4 คน จำแนกเป็น ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน ศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน บุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค (2) ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จำนวน 1 คน กลุ่มที่ 2 ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7 คน โดยเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 เขต 6 เขต 7 แห่งละ 1 คน กลุ่มที่ 3 ผู้แทนครู จำนวน 7 คน โดยเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 เขต 6 เขต 7 แห่งละ 1 คน กลุ่มที่ 4 ผู้แทน กศจ. จำนวน 2 คน กลุ่มที่ 5 ผู้แทนผู้ปกครองจำนวน 7 คน โดยเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 เขต 6 เขต 7 แห่งละ 1 คน กลุ่มที่ 6 ผู้แทนนักเรียน จำนวน 7 คน โดยเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 เขต 6 เขต 7 แห่งละ 1 คน โดยไม่ใช่บุคคลเดียวกันกับประชากรกลุ่มที่ 1

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้จะเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ส่วนประกอบของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย มีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ทำงาน จำนวน 6 ข้อ ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบระบุรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบโดยใช้แบบเลือกตอบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ ได้แก่ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ 1) การจัดการหลักสูตร 2) การส่งเสริมการเรียนรู้ 3) ระบบจัดการข้อมูล 4) กระบวนการจัดการเรียนการสอน 5) รูปแบบการใช้สื่อ 6) พฤติกรรมการใช้สื่อ 7) การเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 8) การทดสอบและประเมินผล

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ โดยใช้แบบเลือกตอบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ ได้แก่ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ในสังคมยุคดิจิทัล ได้แก่ 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็น 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

5.5 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล สามารถสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา

ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 ส่วนใหญ่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 ตำแหน่งส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครอง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 ส่วนใหญ่มีรายได้ 45,001 บาทขึ้นไป จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการจัดการหลักสูตร รองลงมาคือด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านการเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและด้านการทดสอบและประเมินผล ด้านการส่งเสริมการเรียน ด้านรูปแบบการใช้สื่อ และด้านระบบจัดการข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1) ด้านการจัดการหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการคำนึงถึงกลุ่ม

ความหมายที่เน้นความหมายสำคัญของจุดหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน รองลงมาคือการคำนึงถึงกลุ่มความหมายที่เน้นถึงเนื้อหาสาระที่จะต้องเรียนรู้ การคำนึงถึงกลุ่มความหมายที่เน้นกระบวนการที่จะพัฒนาผู้เรียน การให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้สอนและผู้บริหารระบบมีส่วนร่วมในการจัดการหลักสูตร และการให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน เช่น ผู้ปกครอง เข้ามีส่วนร่วมในการจัดการหลักสูตร

2) ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการพบปะหรือให้ความรู้กับเด็กอย่างใกล้ชิดเป็นประจำ รองลงมาคือการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมทางการศึกษา เช่น รูปแบบและวิธีการเรียนรู้ในห้องเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนเสมอ การใช้เครื่องมือทางการศึกษาต่าง ๆ อย่างครบถ้วน และอุปกรณ์ทางการศึกษามีความพร้อมและทันสมัย 3) ด้านระบบจัดการข้อมูลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ข้อมูลสามารถตอบสนองต่อการใช้ข้อมูลทางการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ รองลงมาคือการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อต้นแบบมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย เท่ากับการจัดระบบข้อมูลไว้ศูนย์กลางอย่างเป็นระบบและปลอดภัย การตรวจสอบความถูกต้องและแม่นยำ และระบบข้อมูลสามารถเชื่อมเครือข่ายและการจัดการได้อย่างดี 4) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดูความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนเป็นสำคัญ รองลงมาคือคุณภาพในการสอนของโรงเรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอนดูความถนัดของผู้เรียนเป็นสำคัญ เท่ากับนักเรียนมีโอกาสเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีมาตรฐาน และกระบวนการจัดการเรียนการสอนดูความวิริยะอุตสาหะของผู้เรียน 5) ด้านรูปแบบการใช้สื่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ครูผู้สอนมีความเข้าใจและสามารถใช้สื่อได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ รองลงมาคือรูปแบบการใช้สื่อเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนเหมาะสม รูปแบบการใช้สื่อเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนการสอนทันสมัย รูปแบบการใช้สื่อเพื่อการบันเทิงสนับสนุนการเรียนการสอน และนักเรียนมีความเข้าใจในการรูปแบบการใช้สื่อต่าง ๆ ได้ดี 6) ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การเข้าถึงการใช้สื่อการเรียนจากอินเทอร์เน็ตตลอดเวลา รองลงมาคือการจัดการเรียนการสอนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ CAI นักเรียนได้เรียนและมีการสอนบนเว็บ การเรียนออนไลน์ การเรียนทางไกลผ่านดาวเทียม การเรียนด้วยวีดิโอผ่านออนไลน์ เป็น

ต้น นักเรียนเรียนจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือ E – book เต็มที่ นักเรียนมีการเรียนจากเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับพกพา หรือ Tablet PC เป็นประจำ และนักเรียนมีการเรียนจากกระดานอัจฉริยะ หรือ Interactive Board 7) ด้านการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทั้งหมดจำนวน 6 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเน้นการ บูรณาการความรู้ ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ใช้หลากหลายและวิธีการสอนหลากหลาย รองลงมาคือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน เท่ากับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเน้นการวัดผลอย่างหลากหลายวิธีและได้มาตรฐาน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องจัดให้สอดคล้องกับความสามารถและความถนัดของผู้เรียนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่โดยใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่ม 8) ด้านการทดสอบและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การทดสอบหลังจากการทำกรเรียนการสอนนักเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งใช้การวัดและประเมิน ผลจะประเมินเครื่องมือที่สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ การตรวจผลงานการทดสอบบันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง การรายงานตนเองของผู้เรียน เพิ่มสะสมงาน เป็นต้น ได้ใช้ข้อมูลที่หลากหลายครบถ้วนมาทำการทดสอบหลังจากทำการเรียนการสอนนักเรียนระดับประถมศึกษาและนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ เท่ากับการทดสอบหลังจากการทำกรเรียนการสอนนักเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการหลากหลาย โรงเรียนได้ทดสอบหลังจากการทำกรเรียนการสอนนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยการวัดและประเมินผลจากการแสดงออกของผู้เรียนรอบด้านตลอดเวลา ตามสภาพความเป็นจริงมีการตรวจทานความถูกต้องในการทดสอบและประเมินผล และมีการพัฒนาเครื่องมือในการทดสอบและประเมินผลตามมาตรฐานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัด นครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล

ระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีระดับความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากจำนวน 5 ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร รองลงมาคือด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ด้านความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยี ด้านความสามารถ

ในการแก้ปัญหาเป็น และด้านความสามารถในการคิด 1) ระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนมีความสามารถในการรับสารและส่งสาร (ส่งสารต่อ) นักเรียนมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองนักเรียนมีการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม นักเรียนมีการเจรจาต่อรองเพื่อจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ และนักเรียนมีการเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง 2) ระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการคิด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 7 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนมีความสามารถในการคิดเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองได้อย่างเหมาะสม รองลงมาคือนักเรียนมีความสามารถในการคิดเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศอย่างทันสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงหรือดิจิทัล นักเรียนมีความสามารถในการคิด และรู้จักได้ถูกต้อง นักเรียนมีความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์ นักเรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบระบบ และนักเรียนมีความสามารถในการคิดสังเคราะห์ได้ 3) ระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 10 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคตามหลักคุณธรรม รองลงมาคือนักเรียนมีความสามารถในการรับรู้และแยกแยะประเด็นปัญหาเป็นด้าน ๆ ได้อย่างเป็นระบบและถูกต้อง นักเรียนมีความสามารถแก้ไขปัญหาที่ทันและเหมาะสมกับสังคมยุคดิจิทัล นักเรียนมีความสามารถในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองและสังคมอย่างมีความรับผิดชอบ นักเรียนมีความสามารถเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมกับปัญหาที่เกิดขึ้น นักเรียนมีความสามารถแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมีการแสวงหาความรู้และประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และนักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคตามหลักเหตุผล เท่ากับนักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคตามข้อมูลสารสนเทศอย่างถูกต้องและเพียงพอ 4) ระดับความเข้มแข็ง

ของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 9 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนมีความสามารถในการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม รองลงมาคือนักเรียนมีความสามารถในการอยู่ร่วมกัน ในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล นักเรียนมีความสามารถในการ นำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน นักเรียนมีทักษะในการใช้ชีวิตร่วมกับสังคมยุคดิจิทัลได้อย่างดี นักเรียนเรียนรู้ประสบการณ์และประยุกต์ใช้ประสบการณ์ได้อย่างเหมาะสม นักเรียนมีความสามารถในการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองนักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เท่ากับนักเรียนมีความสามารถในการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อคนอื่นและนักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 5) ระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 8 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารและการทำงาน รองลงมาคือนักเรียนมีความสามารถรับรู้เรื่องเทคโนโลยีได้อย่างดีและถูกต้อง นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเอง นักเรียนมีความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม นักเรียนมีความสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างมีคุณธรรม เท่ากับนักเรียนมีความสามารถรับรู้เรื่องเทคโนโลยีได้อย่างดีและถูกต้อง นักเรียนมีความสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างถูกต้องและเหมาะสม และนักเรียนมีความสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการจัดการเรียนการสอนนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมากับความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .594 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1) ด้านการจัดการหลักสูตร (X₁) กับการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.051 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านความสามารถในการสื่อสาร (Y₁) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .103 รองลงมาคือด้านความสามารถในการแก้ปัญหาเป็น (Y₃) โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.059 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (Y₄) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.064 ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (Y₅) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.086 และด้านความสามารถในการคิด (Y₂) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.108 2) ด้านการ

เป็นสิ่งสำคัญ (X_7) กับการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .434 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านความสามารถในการสื่อสาร (Y_1) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .513 รองลงมาคือด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (Y_4) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .418 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาเป็น (Y_3) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .411 ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (Y_5) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .362 และด้านความสามารถในการคิด (Y_2) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .332 8) ด้านการทดสอบและประเมินผล (X_8) กับการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .408 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านความสามารถในการสื่อสาร (Y_1) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .501 รองลงมาคือด้านความสามารถในการแก้ปัญหาเป็น (Y_3) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .387 ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (Y_5) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .383 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (Y_4) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .346 และด้านความสามารถในการคิด (Y_2) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .291

ตัวแปรการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล โดยรวม ทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 68.40 มีค่า $R^2 = .684$ และมีค่าของ F เท่ากับ 170.916 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .680 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .009 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านรูปแบบการใช้สื่อ (X_5) ด้านการจัดการหลักสูตร (X_1) ด้านการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ (X_7) ด้านการส่งเสริมการเรียน (X_2) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านระบบจัดการข้อมูล (X_3) สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 5 ตัวแปร สามารถเขียนสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } Y = -.838 - .474 X_1 + .292X_2 + .161X_3 + .305X_5 + .357X_7$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z_t = -.474Z_1 + .357Z_2 + .305Z_5 + .292Z_2 + .161Z_3$$

ตัวแปรการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ในรายด้านมีดังต่อไปนี้

ตัวแปรการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการสื่อสาร ทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 65.50 มีค่า $R^2 = .655$ และมีค่าของ F เท่ากับ 149.382 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .650 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .026 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านรูปแบบการใช้สื่อ (X_5) ด้านระบบจัดการข้อมูล (X_3) ด้านการจัดการหลักสูตร (X_1) ด้านการเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (X_7) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์หัดถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการเรียน (X_2)

ตัวแปรการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการคิด ทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 63.30 มีค่า $R^2 = .633$ และมีค่าของ F เท่ากับ 135.629 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .628 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .007 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านรูปแบบการใช้สื่อ (X_5) ด้านการจัดการหลักสูตร (X_1) ด้านการส่งเสริมการเรียน (X_2) ด้านการเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (X_7) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์หัดถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านระบบจัดการข้อมูล (X_3)

ตัวแปรการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาเป็น ทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 59.70 มีค่า $R^2 = .597$ และมีค่าของ F เท่ากับ 116.535 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .591 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .009 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านรูปแบบการใช้สื่อ (X_5) ด้านการจัดการหลักสูตร (X_1) ด้านการเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (X_7) ด้านระบบจัดการข้อมูล (X_3) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์หัดถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการเรียน (X_2)

ตัวแปรการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 57.40 มีค่า $R^2 = .574$ และมีค่าของ F เท่ากับ 133.151 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .570 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .043 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านรูปแบบการใช้สื่อ (X_5) ด้านการจัดการหลักสูตร (X_1) ด้านการเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (X_7) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ (X_2)

ตัวแปรการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ทั้ง 6 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 53.60 มีค่า $R^2 = .536$ และมีค่าของ F เท่ากับ 75.751 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .529 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .008 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านรูปแบบการใช้สื่อ (X_5) ด้านการจัดการหลักสูตร (X_1) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน (X_4) ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ (X_2) ด้านการเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (X_7) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านระบบจัดการข้อมูล (X_3)

การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

ส่วนที่ 1 การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) สรุปได้ว่า การเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา การใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย กระบวนการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการใช้สื่อ พฤติกรรมการใช้สื่อ ครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะเพิ่มเติมถึงการจัดการเรียนการสอนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา สรุปได้ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ครูใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาครูให้สามารถปรับตัวและเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูรุ่นเก่ากับครูรุ่นใหม่ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2) ครูคณาจารย์ควรสร้างกลไกการขยายในการสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการดูแลผู้เรียน และเป็นการเตรียมความพร้อมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนตระหนัก

และเห็นความสำคัญของการใช้สื่อ รวมทั้งการส่งเสริมใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อสร้างความตระหนักในการดูแลสุขภาพของผู้เรียน 3) บุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องควรทัศนคติเปลี่ยนระบบความคิดในการจัดการเรียนการสอนเสียใหม่ เช่น ครูจะไม่ใช้แม่พิมพ์ของชาติ แต่เป็นนักเจียรไนเพชร ที่สามารถสร้างผู้เรียนให้ออกมาเป็นเพชรหรือเป็นอัญมณีที่ล้ำค่า เป็นผู้เรียนที่มีคุณภาพดีที่สุด รวมทั้งสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพได้ต้องมีการเตรียมพร้อมหรือปรับเปลี่ยนแนวคิดหรือวิธีการเรียนการสอนเสียใหม่ 4) นักเรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนรู้แบบกลุ่ม โดยมีความต้องการให้คุณครูเป็นผู้แบ่งกลุ่มให้นักเรียนนั่งเรียนเป็นกลุ่มแบบคละเด็กแก๊ง ปานกลาง อ่อน โดยใช้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมกลุ่มสาระการเรียนรู้ชั้น ๆ หรือผลการเรียนเฉลี่ยสะสมทั้งหมด มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล จะได้เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนในข้อมูลความรู้ความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5) นักเรียนมีความรู้สึกลัวการสร้างแรงจูงใจในตัวเองก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผมมีความต้องการอยากที่จะเรียนหนังสือ ผมมีความฝันว่าอยากจะเป็นตำรวจ ซึ่งต้องเรียนรู้ให้เยอะ ๆ หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ จึงทำให้ผมประสบความสำเร็จได้ 6) ด้านการเอาใจใส่ของครูซึ่งผู้ปกครองเชื่อว่าครูคือ พ่อแม่คนที่สองมีความไว้วางใจในศักยภาพ ความเมตตาของครูต่อนักเรียนและให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาแก่นักเรียน ซึ่งหมายถึงการตอบสนองต่อความต้องการนักเรียน ตามความถนัด ความสนใจนักเรียนอย่างจริงจัง มีความยอมรับ เห็นอกเห็นใจต่อสิทธิพื้นฐานของนักเรียนจนเป็นที่ไว้วางใจเชื่อถือ

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การจัดการหลักสูตร ทำให้หลักสูตรการเรียนการสอนมีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น นอกจากหลักสูตรเนื้อหาการเรียนที่มีวิชาหลักสำคัญอย่าง 8 กลุ่มสาระทำให้มีรายวิชาประกอบอื่น ๆ ให้เลือกเรียน เช่น วิชาภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สอนศาสตร์ศิลปะภูมิปัญญาประจำท้องถิ่นของโรงเรียนแต่ละท้องถิ่น เช่น การอบรมฝึกฝนการทำหมี่โคราช การฝึกพูดภาษาโคราช วิชาชุมนุมศึกษา ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนรวมตัวกันทำกิจกรรมความสนใจเฉพาะด้านที่นักเรียนมีความถนัด เช่น การเล่นดนตรีไทยพื้นบ้าน การฟ้อนรำ การทำไร่นาสวน เป็นต้น เพื่อเป็นการจัดการสอนแบบเสมือนจริง มีวิธีการการสอนแบบลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ปัจจุบันเริ่มมีการบูรณาการลดชั่วโมงสอนทฤษฎีลดลง และเพิ่มให้นักเรียนได้มีโอกาสไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง และมีการบูรณาการวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เน้นความสำคัญการวิถีชุมชนของท้องถิ่นแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวันได้จริง สามารถก้าวสู่การเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมเพื่อใช้ชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริง และเป้าหมายสำคัญที่สุด นั่นคือ สร้างคนคุณภาพที่เป็นคนดีและมีคุณธรรม

2. การส่งเสริมการเรียนรู้ ในสังคมยุคดิจิทัลมีบทบาทสำคัญการส่งเสริมการเรียนรู้ของการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งได้ จากการนำนโยบายตามการพัฒนาาระบบการศึกษาตามโมเดลประเทศไทย 4.0 มาเป็นตัวนำร่องในการบูรณาการการพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการศึกษาต่าง ๆ ในสถานศึกษาระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ มีการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต มีสื่อการสอนในรูปแบบของเกมส์พัฒนาการเรียนรู้ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลคำคำ เช่นเตอร์และสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมเพื่อการศึกษา สำหรับใช้ในการเรียนการสอน การพัฒนาโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเชื่อมต่อโรงเรียนต่าง ๆ ไว้กับศูนย์ข้อมูลของ สทฐ. เพื่อให้ง่ายต่อการดูแลและบริหารจัดการการพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในรูปแบบสื่อออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ อี-บุ๊กหรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ รวมทั้งมีโซเชียลมีเดียเช่น เฟซบุ๊ก, ไลน์โดยที่มีการบันทึกวิดีโอและถ่ายทอดสดการเรียนการสอนผ่านเฟสบุ๊ค การส่งการบ้านผ่านไลน์ เป็นต้น ด้วยเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน ดังนั้นสถานศึกษาควรทำหน้าที่ในการสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์และเป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นการใช้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่ทำให้เกิดโทษ รวมทั้งควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และร่วมกันสร้างสรรค์สังคมที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ทางด้านไอที ควบคู่กับการมีคุณธรรมจริยธรรม

3. ระบบจัดการข้อมูล ในปัจจัยด้านนี้ ทำให้เกิดการพัฒนาคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้ กล่าวคือ เมื่อมีการใช้สื่อเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทันสมัยมากขึ้นแล้วนั้น การเก็บข้อมูลก็มีความทันสมัยตามมากขึ้นด้วยเช่นกัน ซึ่งสำหรับในเก็บข้อมูลของการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา นั้น พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้มีนโยบายให้บุคลากรทางสถานศึกษาได้มีการจัดเก็บข้อมูลไว้ในอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก เป็นต้น ให้อยู่ในรูปแบบตามไฟล์ต่าง ๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้อย่างหลากหลาย ซึ่งการมีเก็บข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลนั้นมีความปลอดภัยของข้อมูลค่อนข้างสูง มีระบบการสำรองข้อมูลและการกู้คืนข้อมูล และมั่นใจว่าข้อมูลที่จัดเก็บอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ได้เสียหาย ยังมีความสมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา แต่อย่างไรแล้วบุคลากรของสถานศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา นั้น ยังขาดทักษะความรู้ความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดความเสียหายในกระบวนการทำงาน เช่น ไฟล์ข้อมูลถูกไวรัสทำลาย หรือการสูญหายจากการลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่ออัพเดทระบบ ดังนั้นทางควรส่วนกลางที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ความสำคัญในการอบรมให้ความรู้กับครูผู้สอนให้มีการเก็บข้อมูลที่ได้อมาเป็นผลงานเพื่อนำเสนอในรูปแบบการ Presentation ในรูปแบบที่

ทันสมัยมากขึ้น อีกทั้งยังนำข้อมูลดังกล่าวมาบูรณาการในงานอื่นๆ ในเทคโนโลยีรูปแบบใหม่ในยุคดิจิทัลด้วยเช่นกัน

4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน จากการศึกษาในระยะที่ 1 เซึ่งปริมาณผลการศึกษพบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอน ไม่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาระดับ ประถมในจังหวัดนครราชสีมา แต่จากการศึกษาในระยะที่ 2 เซึ่งคุณภาพ จากการประชุมกลุ่มย่อยและการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญต่างมีความเห็นว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยครูผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดีและเลือกวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียนในแต่ละเรื่อง ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงต่อการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนโดยมีการเน้นให้นักเรียนได้เป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองมากกว่าการรับการถ่ายทอดจากครูผู้สอน โดยออกแบบให้นักเรียนได้ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบข้อมูล และสรุปเป็นองค์ความรู้ ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาที่ชอบ ส่งเสริมและบูรณาการวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทั่วถึงซึ่งได้ผลดีในกลุ่มโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลางแต่สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กสิ่งที่น่าสนใจคือการเกิดภัยคุกคามของเทคโนโลยีดิจิทัลที่เกิดจากการขาดทักษะในการเข้าถึงสื่อดิจิทัลของผู้เรียน ด้วยข้อจำกัดทางสังคมในชนบทของจังหวัดนครราชสีมาที่ทำให้ระบบดิจิทัลขยายไม่ทั่วถึงในบางอำเภอที่ห่างไกลตัวเมืองซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาการล่อการบ้านซึ่งส่งผลให้ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครราชสีมาต้องมีการพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนในยุคสมัยใหม่ให้กับครูที่จะต้องเรียนรู้และฝึกทักษะทำงานเป็นทีม คือ ครูเป็นผู้เรียนรู้ไปด้วย โดยมีการบูรณาการเรียนรู้ร่วมกับครูทุกกลุ่มโรงเรียนในขนาดใหญ่ กลาง เล็ก ได้ร่วมกันวางแผนออกแบบการสอน พุดคุยปรึกษาหารือ เสนอแนะซึ่งกันและกันโดยมีการมอบหมายให้สถานศึกษาจัดให้มี พีแอลซีทุกสัปดาห์ ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถวางแผนการสอน การประเมิน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกันมีปรับรูปแบบของการจัดการ ศึกษาจากวิธีการแบบบรรยายไปเป็นการสร้างรูปแบบทางการเรียน โดยใช้สื่อการประกอบ การเรียนที่เหมาะสม เช่น การเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนการสอนแบบโครงงานเน้นให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มี และกระบวนการจัดการเรียนการสอนดูความวิริยะอุตสาหะของผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. รูปแบบการใช้สื่อ ทำให้การใช้สื่อของการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมามีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น นักเรียนสมัยนี้เติบโตมากับเทคโนโลยีและสามารถใช้เทคโนโลยีได้ตั้งแต่เด็ก ทั้งใช้เพื่อพูดคุยติดต่อสื่อสารกับพ่อแม่ โทมาด้วยการรู้เรื่องราว

ข่าวสารที่เยอะแยะมากมายทั้งเชิงบวก และเชิงลบ รูปแบบการใช้สื่อนั้น เป็นเครื่องมือที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้เกิดศักยภาพมากขึ้น ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น มีความทันสมัยของรูปแบบสื่อมากยิ่งขึ้น ได้แก่ รูปแบบเอกสารที่เป็นดิจิทัล เนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัลมีทั้งแบบออนไลน์ เช่น ระบบเว็บไซต์ที่มีเนื้อหา องค์ประกอบของเนื้อหาที่น่าสนใจที่ประกอบด้วยข้อความ ภาพนิ่ง เสียง กราฟิกและภาพเคลื่อนไหวต่าง ๆ เป็นต้น และแบบออฟไลน์ ได้แก่ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาด้วยการอ่านผ่านอุปกรณ์อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ได้โดยตรง โดยไม่ต้องผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ต การนำเสนอสอนด้วยโปรแกรมเพาเวอร์ พอยท์ ประกอบการนำเสนอแทนกระดาษคำทั้งนี้เพื่อให้สถานการศึกษาระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา มีบรรยากาศในการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานและมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้นช่วยแบ่งเบาภาระของครูในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะบางครั้งอาจให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้เอง เป็นการกระตุ้นให้ครูตื่นตัวอยู่เสมอในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นที่การสอน ตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนรู้ที่น่าสนใจยิ่งขึ้นในการศึกษายุคดิจิทัล

6. พฤติกรรมการใช้สื่อ จากการศึกษาในระยะที่ 1 เจริญปริมาณ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้สื่อ ไม่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาระดับ ประถมในจังหวัดนครราชสีมา แต่จากการศึกษาในระยะที่ 2 เจริญคุณภาพ จากการประชุมกลุ่มย่อยและการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญต่างมีความเห็นว่า พฤติกรรมการใช้สื่อ มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า พฤติกรรมการใช้สื่อมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นส่วนใหญ่มีการใช้สื่อเทคโนโลยีในการศึกษาหาความรู้มากกว่าเพื่อการบันเทิง ถึงว่าจะเล่นเกมส์แต่ก็เป็นการเพื่อการศึกษา เช่น การเล่นเกมส์จับคู่รูปภาพ จากโปรแกรมสำเร็จรูป เป็นต้นซึ่งนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา มีความสนุกสนานในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก จากการใช้สื่อในการเรียนการสอน โดยโรงเรียนมีการส่งเสริมการใช้สื่อโซเชียลมีเดียอย่างเหมาะสม ผู้เรียนยุคใหม่ จะสามารถเข้าถึงข้อมูลเมื่อไหร่ก็ได้ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีวันหยุดนิ่ง ตามกระแสนิยมตามรูปแบบการใช้สื่อที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นองค์กรทางการศึกษา จึงต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยพึงตระหนักว่า คุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูเป็นหลักควรต้องมีการปรับตัวอุปสรรคของการผลิตและพัฒนาครู โดยมุ่งเน้นให้ครูสามารถออกแบบการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ และประเมินผล การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนและภาวะการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอีกทั้งความต้องการในการใช้สื่อของโรงเรียนก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากจากรูปแบบของสื่อที่ใช้ในการส่งเสริมการเรียนการสอนที่ช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับนักเรียนทำให้เกิดความสนุกและไม่เบื่อ

หน่วยการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น การใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตส่งผลทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาสติปัญญาอย่างเต็มประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ เนื้อหาบทเรียนที่ย่างยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้น ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจึงควรมีการจัดสรรในการกระจายงบประมาณอย่างทั่วถึง ให้เป็นต้นทุนเพื่อให้โรงเรียนมีโอกาสเลือกรูปแบบสื่อที่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน อาจจะมีเงื่อนไขในเรื่องของเกณฑ์การตัดสินใจจากผลงานดีเด่นของนักเรียน ผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยรวม ขนาดและปริมาณนักเรียนของโรงเรียน เป็นต้น

7. การเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมามีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นคือ ทำให้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางตามภาครัฐ โดยจัดให้มีการเรียนแบบซิดด์ เช่นเตอร์อย่างน้อย 30 ชั่วโมงต่อภาคเรียน ซึ่งเป็นผลให้หลักสูตรการเรียนการสอนเปลี่ยนไปให้ที่มีเนื้อหาเนื้อที่ความเข้มข้นขึ้น มีการนำนวัตกรรมที่สนองตามความต้องการของนักเรียนมายึดเป็นหลักสำคัญ เช่น การจัดตารางสอนแบบยืดหยุ่น แบบเรียนสำเร็จรูป การจัดทัศนศึกษาสถานที่ การเข้าค่ายเพื่อเรียนรู้เฉพาะวิชา เช่น ค่ายอิงลิชแคมป์ เป็นต้น วิธีการสำคัญที่สามารถสร้างและพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดคุณลักษณะต่าง ๆ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยวิธีต่าง ๆ อย่างหลากหลายที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างแท้จริงได้แก่ การเรียนรู้แบบสืบค้นแบบแก้ปัญหาแบบสร้างแผนผังความคิดแบบใช้กรณีศึกษา แบบตั้งคำถามแบบใช้การตัดสินใจ ประกอบกับเทคนิคการศึกษาเป็นรายบุคคล ได้แก่ วิธีการเรียนแบบศูนย์การเรียน แบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง แบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเทคนิคการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ได้แก่ การเรียนการสอนแบบใช้เว็บบันเทิงเรื่องและการเรียนการสอนแบบแก้ปัญหา และมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาอังกฤษและการสืบค้นข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เป็นต้นส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างจากเดิมโดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมุ่งให้นักเรียนมองเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างออกไป ส่งผลทำให้ผู้เรียนมีการสร้างความรู้ เกิดกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ และมีการความพร้อมในการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา มีความตื่นตัวตื่นตัว อยากที่จะมาเรียนรู้มากยิ่งขึ้น จากการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เอง

8. การทดสอบและประเมินผล จากการศึกษาในระยะที่ 1 เซึ่งปริมาณ ผลการศึกษาพบว่า การทดสอบและประเมินผล ไม่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาระดับ ประถมในจังหวัดนครราชสีมา แต่จากการศึกษาในระยะที่ 2 เซึ่งคุณภาพ จากการประชุมกลุ่มย่อยและการสัมภาษณ์เชิง

ลึกผู้เชี่ยวชาญต่างมีความเห็นว่า การทดสอบและประเมินผล มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า แบบทดสอบและรูปแบบการประเมินผลปรับเปลี่ยนตามกระบวนการให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัย โดยมีการเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดผลตามสภาพจริงการปฏิบัติ ทักษะ และความรู้ โดย มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตรอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาและการประเมินการเรียนการสอนมีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา เพื่อให้เข้ากับนักเรียนต่อการเรียนการสอนที่จำเป็นจะต้องประเมินในสิ่งที่ควรประเมินที่มีได้เน้นในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ก้าวหน้าต่อไป เช่น การประเมินทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน และหลังเรียน การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลจากการปฏิบัติรายบุคคล เช่น การพูด การฟัง การอ่าน ออกเสียง การสะกดคำศัพท์ เป็นต้น ครูผู้สอนควรมีการตรวจสอบโดยวัดและประเมินความรู้ความเข้าใจ และทักษะพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคนก่อนที่จะสอนรายวิชาหรือหน่วยการเรียนนั้น ๆ เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ตามสภาพจริง การใช้แบบทดสอบเพียงอย่างเดียวไม่สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้ครอบคลุม ครูต้องใช้ทั้งการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน การทดสอบจากการทดลองปฏิบัติจริงการประเมินผลงานจากการทำโครงการ หรือรายงาน เป็นต้น อีกทั้งครูจะต้องเรียนรู้และทำงานเป็นทีม คือ ครูเป็นผู้เรียนรู้ไปด้วย โดยเรียนรู้ร่วมกันกับครูท่านอื่น ๆ เพื่อร่วมกันวางแผนออกแบบการสอน พุดคุย ปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน การตรวจทานความถูกต้องในการทดสอบและประเมินผล

5.6 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา การจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

5.6.1 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่องการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับการจัดการเรียนการสอนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า ระดับการจัดการเรียนการสอนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของบุหงา ชัยสุวรรณ (2556, น. 31) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของวัยรุ่นอายุระหว่าง 10-19 ปี งานวิจัย นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับ แรงจูงใจ พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่และพฤติกรรม

หนึ่งของวัยรุ่น อายุ ระหว่าง 10-19 ปี ซึ่งกำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายและ
 มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายที่โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิง
 ผสมผสานทั้งการดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจด้วยการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น
 400 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ ข้อมูลสำคัญจำนวน 19 คน
 ผลการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่น ที่ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและ
 มัธยมศึกษาเปิดรับสื่อใหม่ประเภทไลน์และเฟซบุ๊กผ่านสมาร์ตโฟน (Smartphone) มากที่สุด เมื่อ
 พิจารณาถึงการมีพฤติกรรมแนบแน่นจากการใช้สื่อใหม่พบว่านักเรียนใช้สมาร์ตโฟน (Smartphone)
 อินเทอร์เน็ต และเฟซบุ๊ก ติดต่อกันโดยเฉลี่ยเกือบชั่วโมงครึ่งและใช้ต่อเนื่องโดยไม่ทำอย่างอื่นนานสุด
 ถึงเกือบสองชั่วโมง งานวิจัยให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายว่าภาครัฐที่เกี่ยวข้องจึงควรมีกระบวนการ
 ส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) และความคล่องในสื่อ (Digital Fluency) เพื่อจะช่วย
 กระตุ้นให้กลุ่มเด็กและเยาวชนมีความสามารถที่จะกำหนดความรู้ทักษะและทัศนคติที่จำเป็นในการที่
 จะสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำรัส กลิ่นหนู (2555, น. 293-
 294) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ
 1) สร้างระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต 2) สร้างบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชา
 เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับเรียนบนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต 3) ศึกษา
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศบนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่าน
 อินเทอร์เน็ต และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วย
 บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 ครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบทดสอบระบบจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต และบทเรียน
 อิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
 มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน 4 มหาวิทยาลัย จำนวน 9 หมู่เรียน รวมทั้งสิ้น 520 คน
 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) การสร้างระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตสำหรับ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน สรุปได้ดังนี้ 1.1) ผลการตรวจสอบองค์ประกอบต้นแบบระบบ
 การจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน ในภาพรวม
 พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 1.2) ผลการทดสอบการใช้งานต้นแบบของระบบการจัดการเรียน
 การสอนผ่านอินเทอร์เน็ต ในภาพรวม พบว่า ใช้งานได้ระดับดี) 2) การสร้างบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์
 รายวิชา GEN 1013 เทคโนโลยีสารสนเทศสรุปได้ดังนี้ 2.1) ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของ
 บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชา GEN 1013 เทคโนโลยีสารสนเทศที่เรียนบนระบบการจัดการเรียนการ
 สอนผ่านอินเทอร์เน็ตในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมระดับมาก 2.2) ผลการหาประสิทธิภาพ

บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชา GEN 1013 เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนบนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต ในภาพรวมพบว่า บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์มีประสิทธิภาพดีตามเกณฑ์ E-CAI = 92.17 3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างการเรียนโดยใช้บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนอินเทอร์เน็ต กับการเรียนโดยวิธีบรรยายในห้องเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน 4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต ในภาพรวม พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงค์ วิชัยรัมย์ (2554, น. 125) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในตำบลคงใหญ่ อำเภอยะผิง จังหวัดสงขลา เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในตำบลคงใหญ่ อำเภอยะผิง จังหวัดสงขลา เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในตำบลคงใหญ่ อำเภอยะผิง จังหวัดสงขลา เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนตำบลคงใหญ่ อำเภอยะผิง จังหวัดสงขลา เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานส่วนประมาณค่าระดับ แบบสอบถามในการวิจัยมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.881 แล้วนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์นำไปหาค่าทางสถิติตามลำดับค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในตำบลคงใหญ่ อำเภอยะผิง จังหวัดสงขลา เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ สภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาพิจารณาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอมอร วิริยะขันติกุล (2555, น. 82-87) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกลุ่มกรุงเทพมหานครกลางการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร จำนวน 366 คน โดยได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการกระจายอำนาจ ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม และด้านการบริหารจัดการที่ดี 2) แนว

ทางการพัฒนาการใช้บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพกลาง คือ 1) ด้านการกระจายอำนาจสถานศึกษาควรมีการแบ่งงาน 4 ฝ่าย อย่างชัดเจน โดยแต่ละฝ่ายมีผู้รับผิดชอบตามความรู้ความสามารถอย่างเหมาะสม โดยการออกคำสั่งแต่งตั้งแจ้งให้ทราบและจัดทำโครงสร้างการบริหารงานอย่างชัดเจน ผู้บริหารต้องยอมรับการตัดสินใจและการแสดงความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบงานมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรภายในโรงเรียนการจัดสรรงบประมาณในการบริหารงานควรมีความรวดเร็วและคล่องตัวมากกว่าที่เป็นอยู่ จัดหาและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน 2) การบริหารแบบมีส่วนร่วม ให้ความรู้แก่คณะกรรมการสถานศึกษาหรือเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการเข้ามามีบทบาทในการบริหารงานในโรงเรียน มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงประโยชน์ในการมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนต่อนักเรียนที่จะได้รับ 3) การบริหารจัดการที่ดี การบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เข้ามาในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ งานระบบ PDCA เข้ามาบริหารจัดการภายในโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กชพรรณ เพชรสังข์ (2555, น. 101-103) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพองค์ประกอบการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพองค์ประกอบการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและองค์ประกอบด้านความร่วมมือของชุมชนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับแรกและองค์ประกอบด้านวัสดุ วัสดุหลักสูตรท้องถิ่นมีการปฏิบัติในระดับสุดท้าย 2) ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและการดำเนินการจัดทำและการใช้หลักสูตรท้องถิ่นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับแรกและการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับท้าย 3) ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพองค์ประกอบการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นกับประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และ มีความสัมพันธ์

สมมุติฐานที่ 2 ระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า ระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีดี แสงวิรุณ (2555, น. 53) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการสอนแบบวิศวกรรมดิจิทัลโดยโครงการเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาหาบทความนี้เป็นการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดจากเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำเสนอแนวคิดในการพัฒนาการสอนแบบวิศวกรรมดิจิทัลโดยโครงการเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ด้วยการนำความรู้ในด้านวิศวกรรมดิจิทัลมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ด้วยโครงการ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้เกิดการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการร่วมมือกันทำงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ไม่ได้เน้นที่ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำ โครงการเพียงอย่างเดียว แต่จะพิจารณาขั้นตอนต่าง ๆ ในระหว่างการทำโครงการว่าได้นาความรู้และทักษะในการแก้ปัญหาทำให้เกิดประโยชน์อย่างไร เทคโนโลยี ทางด้านวิศวกรรมดิจิทัลที่นำมาใช้ควรออกแบบช่วยสนับสนุนผู้เรียนให้เกิดการคิดวิเคราะห์และสร้างความรู้ที่มีความหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของบุหงา ชัยสุวรรณ (2556, น. 31) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของวัยรุ่นอายุระหว่าง 10-19 ปี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับ แรงจูงใจ พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่และพฤติกรรมแน่นิ่งของวัยรุ่น อายุ ระหว่าง 10-19 ปี ซึ่งกำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายที่โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสานทั้งการดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ ด้วยการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ ข้อมูลสำคัญจำนวน 19 คน ผลการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่น ที่ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเปิดรับสื่อใหม่ประเภทไลน์และเฟซบุ๊กผ่านสมาร์ตโฟน (Smartphone) มากที่สุด เมื่อพิจารณาถึงการมีพฤติกรรมแน่นิ่งจากการใช้สื่อใหม่พบว่านักเรียนใช้สมาร์ตโฟน (Smartphone) อินเทอร์เน็ต และเฟซบุ๊ก ติดต่อกันโดยเฉลี่ยเกือบชั่วโมงครึ่งและใช้ต่อเนื่องโดยไม่ทำอย่างอื่นนานสุดถึงเกือบสองชั่วโมง งานวิจัยให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายว่าภาครัฐที่เกี่ยวข้องจึงควรมีกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) และความคล่องในสื่อ (Digital Fluency) เพื่อจะช่วยกระตุ้นให้กลุ่มเด็กและเยาวชนมีความสามารถที่จะกำหนดความรู้ทักษะและทัศนคติที่จำเป็นในการที่จะสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างปลอดภัย สอดคล้องกับแนวคิดของอนงค์ วิชัยรัมย์ (2554, น. 125) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในตำบลคงใหญ่อำเภอพิมายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในตำบลคง

ใหญ่ อำเภอยุทธศาสตร์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในตำบลดงใหญ่ อำเภอยุทธศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนตำบลดงใหญ่ อำเภอยุทธศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามในการวิจัยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.881 แล้วนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์นำไปหาค่าทางสถิติตามลำดับค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในตำบลดงใหญ่ อำเภอยุทธศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ สภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาพิจารณาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ระดับปัญหาการจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในตำบลดงใหญ่ อำเภอยุทธศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ระดับปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 3) ผลสรุป การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ ผลการวิเคราะห์ด้านการเปรียบเทียบ ตัวแปรแต่ละประเภทของครูและผู้บริหารพบทุกด้านมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย ต้นศิริ (2547, น. 143) ได้สรุปในอุดมคติของสังคมไทย ในอนาคตไว้ในโฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคตว่าน่าจะมี 4 มิติ คือเป็นสังคมแห่งปัญญาชน เป็นสังคมวิทยาศาสตร์ เป็นสังคมแห่งความเป็นพลเมืองดี และเป็นสังคมแห่งนักบุกเบิกทางเศรษฐกิจและการจัดการ สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553, น. 12-28) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศในช่วงการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) จำนวน 9 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ในรูปเรียนรู้ด้านการศึกษาเพื่ออาชีพ 2) พัฒนากำลังคนทุกระดับ 3) เร่งผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา 4) ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งสาขาที่ขาดแคลน และจำเป็นในการพัฒนาประเทศ 5) พัฒนาสมรรถนะและขีดความสามารถของกำลังคน 6) ส่งเสริมความยั่งยืนให้กับการผลิตและการบริการที่เชื่อมโยงกับการพัฒนากำลังคน 7) ส่งเสริมความเข้มแข็งของครู คณาจารย์ และผู้บริหาร 8) พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีคุณภาพและ 9) สร้างระบบความร่วมมือและเครือข่ายในการผลิตและพัฒนากำลังคน สอดคล้องกับแนวคิดของ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (2553, น. 7-9) ได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์และเป้าหมายการจัดการศึกษาไว้ว่า เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีเป้าหมายหลัก 3 ข้อ คือ การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทยเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและจัดการศึกษาโดยการส่งเสริมให้ทุก

ภาคส่วนมีส่วนร่วม และสอดคล้องกับแนวคิดของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2553, น. 393-400) กล่าวถึงอนาคตของไทยในสังคมโลกว่ามีลักษณะเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ก็ต้องรู้เท่าทันโลก ต้องมีการแข่งขันและมีการร่วมมือกันเพื่อเป้าหมายการสร้างสังคมที่พึงประสงค์ในอนาคต ทิศทางในอนาคตของไทย ต้องตอบสนองต่อสภาพการเมืองเศรษฐกิจ สังคม และวิทยาการของโลก

สมมุติฐานที่ 3 การจัดการหลักสูตร การส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบจัดการข้อมูลกระบวนการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการใช้สื่อ พฤติกรรมการใช้สื่อ การเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการทดสอบและประเมินผล มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการศึกษาวิจัยในระยะที่ 1 เจริญปริมาณ พบว่า การจัดการหลักสูตร การส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบจัดการข้อมูล รูปแบบการใช้สื่อ การเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ส่วนกระบวนการจัดการเรียนการสอน พฤติกรรมการใช้สื่อ และการทดสอบและประเมินผล ไม่มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล แต่จากการศึกษาวิจัยในระยะที่ 2 เจริญคุณภาพ พบว่า การจัดการหลักสูตร การส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบจัดการข้อมูล กระบวนการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการใช้สื่อ พฤติกรรมการใช้สื่อ การเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการทดสอบและประเมินผล มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ดังนั้น จึงถือได้ว่า ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่ง แก้วแดง (2540, น. 140-147) ได้เสนอหลักการในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูยุคใหม่ไว้ว่า ครูควรให้การเรียนเป็นสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคือให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล รวมทั้งครูจะต้องทำตัวเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียนด้วย นอกจากนี้ท่านยังได้เสนอกระบวนการสอน 10 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 1) การศึกษารวบรวมข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การวิเคราะห์เพื่อค้นหาศักยภาพของผู้เรียน 3) การร่วมกับผู้เรียนในการสร้างวิสัยทัศน์ 4) การรวมวางแผนการเรียน 5) การแนะนำช่วยเหลือเรื่องเรียน 6) การสรรหาสื่อและอุปกรณ์ 7) การให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง 8) การเสริมพลังและสร้างกำลังใจ 9) การร่วมการประเมินผล 10) การเก็บรวบรวมข้อมูล สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2549, น. 24) ให้ความเห็นว่า หลักการและกระบวนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีมีหลากหลาย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้คัดสรรที่สำคัญ ๆ ไว้ส่วนหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาและปฏิรูปการจัดการศึกษาของไทยได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นในมาตราต่าง ๆ โดยเฉพาะตั้งแต่มาตราที่ 22-30 เช่น หลักการบูรณาการ หลักการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง หลักการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง หลักการเรียนรู้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ หลักการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

หลักการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เป็นต้น ผู้สอน ครู จึงควรศึกษาเพื่อนำหลักการแนวคิด และแนวทางเหล่านั้นมาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และสนองเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาการที่จะจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545, น. 23) ที่ได้กล่าวว่ บทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ดังนี้ 1) จัดทำนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตลอดจนบริบทและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น 2) จัดตั้งงบประมาณและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา 3) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของนักเรียน ชุมชนและท้องถิ่น 4) จัดการเรียนการสอนสภาพแวดล้อมบรรยากาศการเรียนการสอนที่เหมาะสมและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 5. ออกระเบียบข้อบังคับประกาศและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด 6) กำกับติดตามประเมินผลงานตามแผนงาน โครงการและประเมินผลการปฏิบัติงานตลอดจนการพิจารณาความดีความชอบการพัฒนาและการดำเนินการทางวินัยกับครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด 7) ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษารวมทั้งปกครอง ดูแลบำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา 8) จัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา รวมทั้งการรายงานผลการประเมินต่อคณะกรรมการสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 9) ส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสร้างความสัมพันธ์กับสถานศึกษาและสถาบันอื่นในชุมชนและท้องถิ่น 10) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการภายในสถานศึกษาหรือตามที่ได้รับมอบหมายและตามที่กฎหมายกำหนด สอดคล้องกับแนวคิดของ รุจิรุ ภู่อาระ (2545, น. 20) ที่ได้กล่าวว่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทดังนี้ 1) จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษา 2) เป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยร่วมประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายเพื่อกำหนด วิสัยทัศน์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตลอดจนสาระตามหลักสูตรสถานศึกษา 3) ประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา 4) สนับสนุนให้ประชากรทุกฝ่ายของสถานศึกษามีความรู้และความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษารวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 5) มีการนิเทศภายในเพื่อนิเทศกำกับติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีระบบ 6) จัดให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงพัฒนาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของสาริสา ปรามต

(2556, น. 100-102) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการบริหารหลักสูตรของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนพร้อมใช้หลักสูตร จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหาร ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทในการบริหารหลักสูตรของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนพร้อมใช้หลักสูตรจังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการรองลงมาคือด้านการจัดทำสาระหลักสูตรของสถานศึกษาและด้านการปฏิบัติการบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษาส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านสรุปผลการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารหลักสูตรของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนพร้อมใช้หลักสูตรจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาครูผู้สอนและกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการบริหารหลักสูตรของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนพร้อมใช้หลักสูตรจำแนกตามประเภทโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของกชพรรณ เพชรสังข์ (2555, น. 101-103) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพองค์ประกอบการบริหารหลักสูตรท้องถิ่น ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson Product-Moment Correlation ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพองค์ประกอบการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและองค์ประกอบด้านความร่วมมือของชุมชนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับแรกและองค์ประกอบด้านวัสดุ วัสดุหลักสูตรท้องถิ่นมีการปฏิบัติในระดับสุดท้าย 2) ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและการดำเนินการจัดทำและการใช้หลักสูตรท้องถิ่นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับแรกและการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับท้าย 3) ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพองค์ประกอบการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นกับประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สอดคล้องกับงานวิจัยของสรรพคุณา พลเรือง (2556, น. 67) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่องระบบการสื่อสารดิจิทัลโดยใช้สื่อ โปรแกรมจำลองการทำงาน Lab VIEW หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการสอน เรื่องระบบการสื่อสารดิจิทัล โดยใช้สื่อ โปรแกรมจำลองการทำงาน Lab VIEW หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบประสิทธิภาพ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และ โทคมมนาคม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี ที่ลง ทะเบียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 คน ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีจำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย ใบเนื้อหา สื่อการสอนโปรแกรม นำเสนอเพาเวอร์พอยต์ แบบทดสอบหลังเรียนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสื่อ โปรแกรมจำลองการทำงาน Lab VIEW พร้อมคู่มือการใช้งาน ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ภาพเท่ากับ 80.08/80.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 การเปรียบเทียบความก้าวหน้าทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และผลของการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนอยู่ในระดับมาก ดังนั้นชุดการสอนเรื่องระบบการสื่อสารดิจิทัล ที่สร้างขึ้นนี้สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำรัส กลิ่นหนู (2555, น. 293-294) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต 2) สร้างบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับเรียนบนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต 3) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศบนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบทดสอบระบบจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต และบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน 4 มหาวิทยาลัย จำนวน 9 หมู่เรียน รวมทั้งสิ้น 520 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) การสร้างระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน สรุปได้ดังนี้ 1.1) ผลการตรวจสอบองค์ประกอบต้นแบบระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน ในภาพรวม พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 1.2) ผลการทดสอบการใช้งาน

ต้นแบบของระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต ในภาพรวม พบว่า ใช้งานได้ระดับดี

2) การสร้างบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชา GEN 1013 เทคโนโลยีสารสนเทศสรุปได้ดังนี้ 2.1) ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชา GEN 1013 เทคโนโลยีสารสนเทศที่เรียนบนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมระดับมาก 2.2) ผลการหาประสิทธิภาพบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชา GEN 1013 เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนบนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต ในภาพรวมพบว่า บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์มีประสิทธิภาพดีตามเกณฑ์ $E-CAI = 92.17$ 3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างการเรียนโดยใช้บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนอินเทอร์เน็ต กับการเรียนโดยวิธีบรรยายในห้องเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน 4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต ในภาพรวม พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเร็จ นางสีคุณ (2557, น. 57) ได้ศึกษาเรื่องการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการให้เหตุผลแบบนิรนัยเชิงสมมุติฐานผ่านสื่อการเรียนรู้ดิจิทัล เรื่องพันธุกรรม เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นปีที่ 3 สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลเชิงโต้ตอบกับคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่สนับสนุนการเรียนรู้วิทยาศาสตร์หนึ่งที่สามารถส่งเสริมการสร้างความเข้าใจในแนวคิดหลักทางวิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการปรับเปลี่ยนความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนที่มีต่อแนวคิดหลักทางวิทยาศาสตร์มาเป็นแนวความเข้าใจที่สอดคล้องและเป็นไปตามองค์ความรู้ที่ถูกต้องทางวิทยาศาสตร์ แต่งานการศึกษาวิจัยในปัจจุบันนี้มีจำนวนไม่มากนักที่ศึกษาในวิถีทางการใช้สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ของผู้เรียน ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อศึกษาอิทธิพลของการใช้สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลผ่านกลยุทธ์การให้เหตุผลแบบนิรนัยเชิงสมมุติฐานที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับพันธุกรรม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 72 คน โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ตำบลนาเชือก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม โดยดำเนินการทดลองด้วยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ได้รับกลยุทธ์การให้เหตุผลแบบนิรนัยเชิงสมมุติฐาน และกลุ่มที่ไม่ได้รับกลยุทธ์การให้เหตุผลแบบนิรนัยเชิงสมมุติฐาน โดยกิจกรรมการเรียนรู้ถูกดำเนินการในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ซึ่งผู้เรียนทั้งสองกลุ่มถูกวัดความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับพันธุกรรม โดยใช้แบบทดสอบชนิดปรนัย Tsui and Treagust (2003) ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ผ่านสื่อการเรียนรู้ดิจิทัล เรื่องพันธุกรรม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ทั้งโดยการใช้และไม่ใช้กลยุทธ์การให้เหตุผลแบบ นิรนัยเชิงสมมุติฐานส่งผลให้ผู้เรียนมี

ความก้าวหน้าในความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ทั่วไปและการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับพันธุกรรม ของผู้เรียน จากข้อค้นพบดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องพันธุกรรมโดยใช้สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลนั้นอาจจะถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ในทักษะการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา จิตแสง (2556, น. 217-218) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและรูปแบบการให้บริการบนสื่ออินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต รูปแบบการให้บริการบนสื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งเปรียบเทียบรูปแบบการให้บริการบนสื่ออินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีจำนวน 379 ราย เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งได้ทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.83 ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกออกเป็น 4 ด้านด้วยกัน ได้แก่ ด้านการเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่นส่วนใหญ่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตจากที่บ้านมากที่สุด (ร้อยละ 73) ด้านความถี่ในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต พบว่าส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน (ร้อยละ 70) ด้านระยะเวลาในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต นักเรียนมัธยมศึกษาใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ต 3-4 ชั่วโมง/วันมากที่สุด (ร้อยละ 38) ด้านเว็บไซต์ที่ใช้งานบนสื่ออินเทอร์เน็ต เว็บไซต์เพื่อการสื่อสารที่ได้รับความนิยมจากนักเรียนมัศึกษามากที่สุด คือ Facebook (ร้อยละ 24) เว็บไซต์เพื่อความบันเทิงที่ได้รับความนิยมจากนักเรียนมัศึกษามากที่สุด คือ YouTube (ร้อยละ 28) และเว็บไซต์เพื่อการค้นหาข้อมูลที่ได้รับคามนิยมจากนักเรียนมัศึกษามากที่สุด คือ Google (ร้อยละ 57.33) 2) รูปแบบการให้บริการบนสื่ออินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่นจำแนกออกเป็น 3 รูปแบบ ด้วยกันคือ การให้บริการด้านการสื่อสาร พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่นใช้ Facebook เพื่อการสื่อสารในระดับมาก การให้บริการด้านความบันเทิง พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่นใช้ You Tube เพื่อความบันเทิงในระดับมาก และการให้บริการด้านการค้นหาข้อมูล พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่นใช้ Google เพื่อการค้นหาข้อมูลในระดับมากที่สุด 3. การเปรียบเทียบรูปแบบการให้บริการบนสื่ออินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีรูปแบบการให้บริการบนสื่ออินเทอร์เน็ตโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีรูปแบบการให้บริการบนสื่ออินเทอร์เน็ตโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมร โต้ะทอง (2555, น. 82-83) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและผลกระทบจากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตผ่าน

โทรศัพท์เคลื่อนที่ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3) ผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อการศึกษาและปัญหาครอบครัว การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง 13-18 ปี จำนวน 150 คน ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ผลการศึกษาพบว่าเพศชายมีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อติดตามข่าวสาร และสถานการณ์บ้านเมือง และใช้เพื่ออ่านข่าวหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารออนไลน์มากกว่าเพศหญิง ขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ใช้เพื่อผ่อนคลายความเครียด และใช้เพื่อติดตามข่าวสารบันเทิง ในส่วนของผลกระทบพบว่าวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิงมีความเห็นไม่แตกต่างกันว่า การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ และส่งผลกระทบต่อปัญหาครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทริกา วงศ์อนันต์นนท์ (2557, น. 173) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในปัจจุบันที่มุ่งสู่สังคมแบบดิจิทัล ส่งผลให้เยาวชนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น โดยเฉพาะการเล่นอินเทอร์เน็ต ทำให้เยาวชนมีการแสดงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจากเดิม จนอาจทำให้เกิดเป็นปัญหาในระยะยาวได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องเข้ามาดูแลช่วยเหลือ ป้องกัน เด็กและเยาวชนในเรื่องปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตของเยาวชน ซึ่งบทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน รวมถึงผลกระทบทางสุขภาพที่อาจเกิดกับกลุ่มเด็กและเยาวชนเหล่านี้ อีกทั้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจทราบถึงวิธีการแก้ไข พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในระยะยาวต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุหงา ชัยสุวรรณ (2556, น. 31) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของวัยรุ่นอายุระหว่าง 10-19 ปี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับ แรงจูงใจ พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่และพฤติกรรมแนบนิ่งของวัยรุ่น อายุ ระหว่าง 10-19 ปี ซึ่งกำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายที่โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสานทั้งการดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจด้วยการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ ข้อมูลสำคัญจำนวน 19 คน ผลการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่น ที่ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเปิดรับสื่อใหม่ประเภทไลน์และเฟซบุ๊กผ่านสมาร์ตโฟน (Smartphone) มากที่สุด เมื่อพิจารณาถึงการมีพฤติกรรมแนบนิ่งจากการใช้สื่อใหม่พบว่านักเรียน

ใช้สมาร์ทโฟน (Smartphone) อินเทอร์เน็ต และเฟซบุ๊ก ติดต่อกัน โดยเฉลี่ยเกือบชั่วโมงครึ่งและใช้ต่อเนื่องโดยไม่ทำอย่างอื่นนานสุดถึงเกือบสองชั่วโมง งานวิจัยให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายว่าภาครัฐที่เกี่ยวข้องจึงควรมีกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) และความคล่องในสื่อ (Digital Fluency) เพื่อจะช่วยกระตุ้นให้กลุ่มเด็กและเยาวชนมีความสามารถที่จะกำหนดความรู้ทักษะและทัศนคติที่จำเป็นในการที่จะสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีดี แสงวิรุณ (2555, น. 53) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการสอนแบบวิศวกรรมดิจิทัลโดยโครงการเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาพบทความนี้เป็นการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดจากเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำเสนอแนวคิดในการพัฒนาการสอนแบบวิศวกรรมดิจิทัลโดยโครงการเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ด้วยการนำความรู้ใน ด้านวิศวกรรมดิจิทัลมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ด้วยโครงการ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้เกิดการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการร่วมมือกันทำงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ไม่ได้เน้นที่ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำ โครงการเพียงอย่างเดียว แต่จะพิจารณาขั้นตอนต่าง ๆ ใน ระหว่างการทำโครงการว่าได้นาคความรู้และทักษะในการแก้ปัญหามาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไร เทคโนโลยี ทางด้านวิศวกรรมดิจิทัลที่นำมาใช้ควรออกแบบช่วยสนับสนุนผู้เรียนให้เกิดการคิดวิเคราะห์และสร้างความรู้ อย่าง มีความหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเร็จ นางสี คุณ (2557, น. 57) ได้ศึกษาเรื่องการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการให้เหตุผลแบบนิรนัยเชิงสมมุติฐานผ่านสื่อการเรียนรู้ดิจิทัล เรื่องพันธุกรรม เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นปีที่ 3 สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลเชิงโต้ตอบกับคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่สนับสนุนการเรียนรู้วิทยาศาสตร์หนึ่งที่สามารถส่งเสริมการสร้างความรู้เข้าใจในแนวคิดหลักทางวิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการปรับเปลี่ยนความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนที่มีต่อแนวคิดหลักทางวิทยาศาสตร์มาเป็นแนวความเข้าใจที่สอดคล้องและเป็นไปตามองค์ความรู้ที่ถูกต้องทางวิทยาศาสตร์ แต่งานการศึกษาวิจัยในปัจจุบันนี้มีจำนวนไม่มากนักที่ศึกษาในวิถีทางการใช้สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ของผู้เรียน ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อศึกษาอิทธิพลของการใช้สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลผ่านกลยุทธ์การให้เหตุผลแบบนิรนัยเชิงสมมุติฐานที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับพันธุกรรม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 72 คน โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ตำบลนาเชือก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม โดยดำเนินการทดลองด้วยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ได้รับกลยุทธ์การให้เหตุผลแบบนิรนัยเชิงสมมุติฐาน และกลุ่มที่ไม่ได้รับกลยุทธ์การให้เหตุผลแบบนิรนัยเชิงสมมุติฐาน โดยกิจกรรมการเรียนรู้ถูกดำเนินการในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ซึ่งผู้เรียนทั้งสองกลุ่มถูกวัด

ความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับพันธุกรรม โดยใช้แบบทดสอบชนิดปรนัย Tsui and Treagust (2003) ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ผ่านสื่อการเรียนรู้ดิจิทัล เรื่องพันธุกรรม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ทั้งโดยการใช้และไม่ใช้กลยุทธ์การให้เหตุผลแบบ นิรนัยเชิงสมมุติฐานส่งผลให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ทั่วไปและการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับพันธุกรรม ของผู้เรียน จากข้อค้นพบดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องพันธุกรรมโดยใช้สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลนั้นอาจจะถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาระบวนการเรียนรู้ในทักษะการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ของผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเรือง นิยมหอม (2540, น. 81 -85) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตในระดับ อุดมศึกษาผลการศึกษาพบว่า อินเทอร์เน็ตได้รับการนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาหลายรูปแบบ ดังนี้ 1) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร ครูอาจารย์ และนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาสามารถใช้อินเทอร์เน็ต ในการนัดหมาย อภิปราย และส่งงานที่ได้รับมอบหมาย บริการ “LISTSERV” ทางอินเทอร์เน็ตช่วยให้สมาชิกได้รับทราบข้อมูลที่ทันสมัย และความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ โดยสมาชิกสามารถแสดงความคิดเห็นและซักถามข้อสงสัยหรือขอความช่วยเหลือต่าง ๆ จากสมาชิกภายในกลุ่มได้ 2) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถใช้บริการทางอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลที่ต้องการศึกษาวิจัยได้อย่างกว้างขวาง 3) การประยุกต์อินเทอร์เน็ตในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสริมหลักสูตร ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการใช้อินเทอร์เน็ตในโครงการร่วมมือระหว่างโรงเรียนเกิดขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ การค้นคว้าวิจัย การสอบถาม การปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ทั้งระดับประเทศและระดับนานาชาติ การเขียนรายงาน การเขียนจดหมายโต้ตอบระหว่างนักเรียน เป็นต้น นอกจากนี้อาจารย์ยังใช้อินเทอร์เน็ตในการพานักเรียนชมสถานที่ต่าง ๆ ในการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ ด้วยการใช้ข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

5.7 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล มีข้อเสนอแนะเป็นดังนี้

5.7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการนำไปใช้

5.7.1.1 ระดับการจัดการเรียนการสอนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา คือ ด้านการจัดการหลักสูตร ควรคำนึงถึงกลุ่มความหมายที่เน้นความหมายสำคัญของจุดหมาย ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน และควรปรับปรุงด้านพฤติกรรมการใช้สื่อคือควรให้นักเรียนมีการเรียนจากกระดานอัจฉริยะ หรือ Interactive Board ดังนั้น ควรนำปัจจัยที่ได้จากผลการวิจัยไป ปรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อจักพัฒนาพฤติกรรมของคนและพัฒนาองค์การให้การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.7.1.2 ระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล คือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ควรพัฒนาการให้นักเรียนมีความ สามารถในการรับสารและส่งสาร (ส่งสารต่อ) และควรปรับปรุง ด้านความสามารถในการคิด คือควรให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดสังเคราะห์ได้ ดังนั้นควรนำเข้มแข็งในแต่ละด้านที่ได้จากผลการวิจัยไป ปรับใช้ในการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลปัจจุบันให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.7.1.3 ควรพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนแบบคู่ขนานเพื่อโดยที่ต้องปรับทัศนคติระบบความคิดในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพและ พัฒนาครูให้สามารถปรับตัวและเรียนรู้ร่วมกัน ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตลอดจนสร้างกฎกติกา มารยาทในการสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการดูแลผู้เรียนอันเป็นการเตรียมความพร้อมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการใช้สื่อ

5.7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.7.2.1 ควรมีการศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอน พฤติกรรมการใช้สื่อ และการทดสอบและประเมินผลว่ามีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลในจังหวัดอื่น ๆ หรือมีพื้นที่ครอบคลุมทั้งภาคหรือเป็นการศึกษาภาพรวมทั้งประเทศ

5.7.2.2 ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลกับผู้เรียนในช่วงชั้นอื่น ๆ เพื่อจักได้ข้อมูลที่หลากหลายและนำไปปรับปรุงใช้แต่ละระดับของการศึกษา ในภาพรวมทั้งประเทศ

5.7.2.3 ควรมีการนำรูปแบบการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปทดลองใช้ในพื้นที่อื่น ๆ